

Wyrok Sądu z dnia 12 lipca 2018 r. – Consejo Regulador del Cava / EUIPO – Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (CAVE DE TAIN)

(Sprawa T-774/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy CAVE DE TAIN – Wcześniejsza nazwa pochodzenia „cava” – Pojęcie „przywołania” chronionej nazwy pochodzenia – Artykuł 103 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013]

(2018/C 311/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Consejo Regulador del Cava (Villafranca del Penedès, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat C. Prat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: E. Zaera Cuadrado i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO było również, interwenient przed Sądem: Cave de Tain-L'Hermitage, union des propriétaires (Tain-L'Hermitage, Francja) (przedstawiciel: adwokat J.-P. Stouls)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 września 2016 r. (sprawa R 980/2015-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Consejo Regulador del Cava a Cave de Tain-l'Hermitage, union des propriétaires.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Consejo Regulador del Cava zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 9.1.2017.

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2018 r. – Intercept Pharma LTD i Intercept Pharmaceuticals Inc / Europejska Agencja Leków

(Sprawa T-377/18)

(2018/C 311/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intercept Pharma LTD (Bristol, Zjednoczone Królestwo) i Intercept Pharmaceuticals Inc (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: L. Tsang, J. Mulryne, E. Amos, solicitors i H. Kerr-Peterson, barrister)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji ASK-40399, zakomunikowanej skarżącym przez pozwaną w dniu 15 maja 2018 r., o ujawnieniu pewnych dokumentów na mocy rozporządzenia nr 1049/2001/WE, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy jest oparty na naruszeniu prawa przez pozwaną poprzez stwierdzenie, że tiret dotyczące „postępowania sądowego” w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1040/2001 nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ dokumenty nie stanowią dokumentów „sporządzonych dla potrzeb postępowania sądowego”. Zgodnie z prawem pozwana powinna była stwierdzić, że wyłączenie ma zastosowanie.
2. Zarzut drugi – podniesiony dodatkowo lub tytułem subsydiarnym – dotyczy tego, że jedynym prawnie dopuszczalnym wynikiem prawidłowego wyważenia na podstawie tiret dotyczącego „interesów handlowych” w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001, byłaby decyzja o nieujawnianiu dokumentów, zważywszy na (i) istotną wagę prywatnego interesu skarżących w uniknięciu ujawnienia oraz (ii) jedynie niejasny i ogólny charakter interesu publicznego w ujawnieniu.

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2018 r. – de Volksbank / SRB

(Sprawa T-406/18)

(2018/C 311/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: de Volksbank NV (Utrecht, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci M. van Loopik, A. Kleinhout, A. ter Haar i T. Waterbolck)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 12 kwietnia 2018 r. o obliczeniu składek ex ante na jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za 2018 r. (SRB/ES/SRF/2018/3);
- ewentualnie stwierdzenie nieważności ww. zaskarżonej decyzji i stwierdzenie, że rozporządzenie delegowane Komisji 2015/63 (zwane dalej „rozporządzeniem delegowanym”) ⁽¹⁾ nie obowiązuje w części lub w całości, zgodnie z art. 277 TFUE;
- w każdym razie obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 103 ust. 2 dyrektywy 2014/59/EU ⁽²⁾, art. 70 ust. 2 rozporządzenia 806/2014 ⁽³⁾ i art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego, poprzez zastosowanie niedających się porównać danych w celu ustalenia zobowiązań netto skarżącej.
 - Z brzmienia i celów art. 103 ust. 2 dyrektywy 2014/59/EU i art. 70 ust. 2 rozporządzenia 806/2014 wynika, że SRB powinna korzystać z danych pochodzących z tego samego momentu lub okresu do obliczania zobowiązań netto zgodnie z tymi przepisami.
 - Z brzmienia i celów art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego w świetle dyrektywy 2014/59/EU i rozporządzenia 806/2014 wynika, że SRB musi korzystać z dających się porównać danych, aby zapewnić sprawiedliwe obliczenie oparte na profilu ryzyka banku.